

معرفی عکاسان سیاه و سفید (1)

لونیس استنتر : عکاس آمریکایی 1922

سحر سیدی ، تابستان 1386

SaharPers@Yahoo.com

"لونیس استنتر" در سال 1922 در "بروکلین" زاده شد. پدرش "موریس استنتر" کابینت سازی ماهر اهل اوکراین بود، که در سال 1907 به آمریکا آمده بود.

لونیس در کودکی یک دوربین جعبه ای هدیه گرفت و در دوازده سالگی مقاله ای از Paul Outerbridge در یک مجله عکاسی خواند، که شرحی از کاربرد عکاسی در تفسیر جهان پیرامون و بیان احساسات درباره زندگی بود. سفر طولانی لونیس از همین جا آغاز شد؛ یک عمر ثبت اکتشافات و رنج و شادی انسانی!

در نوجوانی هر شب به موزه هنر متروپولیتن می رفت و از دیدن مجموعه عکسهای چاپی، به ویژه آثار Alfred Stieglitz، لذت می برد و پس از آن به تفصیل با دوستانش در خیابانهای Manhattan به گردش می پرداخت. او پیشتر گالری عکسهای Stieglitz را دیده بود. اما جرات صحبت کردن با او را نیافته بود. ولی بعداً تعدادی از عکسهای او را که با دوربین جدیدش گرفته بود، برای او فرستاد و از "Stieglitz" نامه ای سراسر تشکر دریافت کرد. اندکی دیرتر در سن هفده یا هجده سالگی جرات آثارش را به "Paul Strand" نشان دهد. او نیز "استنتر" را به گرمی پذیرفت و به ادامه کار تشویقش کرد. این دو بعد ها در حدود 1950 در پاریس دوست شدند.

"استنتر" خود را عکاسی خود آموخته توصیف می کند. اما به تاثیر "فوتولیگ" Photo League بر آثارش اهمیت فراوان می دهد. تنها دوره آموزش رسمی که او در آن حضور یافت، یک دوره کوتاه عکاسی ابتدائی بود. دوره ای ارزان قیمت، زمانی که کلاسهای این چینی در نیویورک کمپاب بود.

"لونیس" آثار و افکار "Sid Grossman" را بسیار می ستود و "فوتولیگ" به او آموخت که استعدادش را بر زندگی روزمره مردم و محیط پیرامونش متمرکز کند؛ هم چنین به او آموخت که عکاسی با شکار لحظات سیاسی و اجتماعی، فرم هنری برجسته قرن بیستم است. او از نقائص "لیگ" نظیر فقدان ادراکی عمومی از تمامیت هنرها آگاه بود.

از آن مهمتر می دانست که "لیگ" تأکیدی زیاده از حد بر مضامینی دارد که از نظر سیاسی مقبول باشد. لونیس تحت تاثیر "پل استراند" Paul Strand و ایده های "Stieglitz" تأکیدی وسواس گونه بر کیفیت چاپ دارد. اما علیرغم آموزه های "Grossman"، "لیگ" قادر نبود نیاز عکاسان به خلق فرم زیبایی شناختی اصیل و ساختار اصیل درونی عکس در اعضای گروه خود را قوت بخشد.

همچنان که "استنتر" در مقاله ای به نام "عقل در خیابانها فریاد می زند" (چاپ 1977) توضیح می دهد. "گروسمان" معتقد بود نیروی عکس از درگیری عاطفی عکاس با محیط و و اکثشی که او را به خلق مفاهیم نو قادر می سازد، نشأت می گیرد. لونیس با باور به این واقعیت، توانمندترین جانشین "گروسمان" شد، در حالی که کار عکاسی خود "گروسمان" در چهل سالگی و با مرگ نا به هنگام او پایان یافت.

"استنتر" در سال 1940 در هجده سالگی داوطلب شرکت در جنگ به عنوان عکاس صحنه های نبرد شد. در آغاز به تعمیر بی سیم گمارده شد، اما سرانجام مأموریت یافت به عنوان عکاس، حملات و نبردهای "فیلیپین" را ثبت کند.

پس از جنگ به نیویورک بازگشت و تصاویری از زندگی شهری را ثبت نمود و عکسهایی از قطارهای زیرزمینی